

Istentisztelet, Réde, 2020. július 19. Igehirdető: Marton Krisztián

Ének: 397. dicséret 1. versszak: Ó Sion, ébredj

Imádság:

Dicsőség Ura, Istennek Lelke!

Te erősíted minden nap a szívünkben a reményt, és te adsz nekünk kitartást a legnehezebb pillanatokban is. Légy ma is velünk, adj dicsérő szavakat a szánkba, hogy mindig képesek legyünk reménykedni Benned! Ámen.

Lekció: Mikeás 4,1-8.

Textus: Róma 8,12-25.

Szeretett Testvéreim!

Az elmúlt hetekben, ahogy a római levél ígéit hallottuk vasárnaponként, sok dologra tanított bennünket Pál apostol. Olyan dolgokra tanított minket, ami nagyon is érinti az életünket. Hosszan elmondta, hogy azok, akik ismerik Isten törvényeit, és azok, akik nem, ugyanúgy bűnösök, senki sem jobb másnál. Mert mindenkinek a testében benne van a bűn. Mindannyian úgy éljük az életünket, hogy folyton csábít minket a kísértő a bűnre, ez benne van a testünkben, a természetünkben. Aki pedig ezt követi, az az Isten ellensége lesz, mert a test cselekedetei így ellenséggé teszi őt. De azt is elmondta Pál apostol, hogy ennek nem kell így lennie: ugyanis Isten nem akarja azt, hogy mi az ellenségei legyünk. A bűn erős, de Isten erősebb nála. Elhatározta ezért Isten, hogy békét fog kötni velünk. Jézus Krisztust azért küldte el Isten a világba, hogy legyőzze a bűnt mindörökre. Miután pedig a feltámadt Krisztus felment a mennybe, elküldte hozzánk a Lelket, hogy megerősítse azokat, akik nem akarnak többé a bűnnek minden nap szolgálni. Ezért mondja Pál apostol, hogy ha azt tesszük, amit a testünk kíván (a bűnt), akkor meghalunk, igen – de ha azt tesszük, amit a Lélek mond nekünk, akkor élni fogunk. Ma pedig pontosan ezen van a hangsúly, hogy ha legyőzzük Isten Lelke által mindazt, amire a bűnös test szerint vágyakozunk, akkor élni fogunk, mégpedig nem is akárhogy. Akkor Isten ellenségeiből egyszerre Isten fiai, és Isten gyermekei leszünk. Isten a gyermekeinek akar minket nevezni. Nem akarja, hogy az ellenségei legyünk, nem akarja, hogy a kárhozatba menjünk. Ez az igazság, aki pedig nem ezt állítja, az hazug és meg fogja kapni a hazugságáért a méltó jutalmát. Tudjátok, azzal, hogy Isten a gyermekeinek nevez bennünket, azzal egy nagy ígéretet tesz nekünk, olyan dolgot, amiben van okunk reménykedni. Ugyanis azzal, hogy a gyermekeinek nevez bennünket, örököst csinál belőlünk. Mert Isten gyermekei mindannyian örökösök. Mi is mindannyian örökösök vagyunk, hogy ha Isten Lelke által, Jézus Krisztust Urunknak elfogadva nem a bűnt akarjuk többé tenni, akkor örökösök vagyunk. Mit kap az örökös? Azt, amit megígértek neki. Nagyon szépen mutatja meg ezt az egyik régi, de még ma is gyakran megnézett mese, az Oroszlánkirály egyik jelenete. A rajzfilmben Mufasza, a király egy reggel felvitte a fiát, Szimbát a trónszirtre, és ott megmutatta neki az egész királyságot. Azt mondta neki: egy nap ez az egész a tied lesz. Hiszen ő volt a fia, a gyermeke, és ezáltal az örököse is. Isten azt mondja, hogy ha mi a fiai és a gyermekei vagyunk, akkor ez azt is jelenti, hogy az örökösei is vagyunk. Örökösei vagyunk tehát Istennek, örökösei Krisztusnak. A mai istentiszteleten megkereszteltünk egy kislányt, Emíliát. A keresztség által ma ő is tagja lett Isten népének, Isten szövetségének. Ő is Isten gyermeke, így hát mostantól ő is örököse Istennek. Mindaz, amit megígért számunkra Isten, az immár az övé is, ahogy mindannyiunké. Persze neki magának is ki kell majd

mondania azt, hogy Isten gyermeke akar lenni, meg kell majd vallania a hitét később. De az ígéretet ő is megkapta ma, ahogy mi is vele együtt.

Mit csinál az örökös, amíg nem övé az, amit megígérték neki? Hát, remél. Reménykedik abban, hogy valóban meg fogja kapni az örökségét. Most, ameddig itt a földön élünk, mi sem tehetünk mást, mint hogy reménykedünk. Pál apostol azt írta a rómaiaknak, hogy a jelen szenvedései nem foghatóak ahhoz a dicsőséghez, ami majd látható lesz rajtunk akkor, amikor majd valósággá lesz az örökségünk. Igen, ma még szenvedünk sok dologtól, vannak fájdalmaink és szenvedéseink – de amikor elérkezik majd a mennyek országa, amikor visszatér Krisztus, miután Isten újjáteremt mindent ezen a világon, akkor össze sem fogjuk tudni majd hasonlítani az akkori örömeinket a mai szenvedéseinkkel. Olyan jó helyen leszünk majd. Addig azonban, amíg az az idő elérkezik, várunk kell és reménykednünk. Azonban nemcsak mi reménykedünk ebben, hanem az egész világ is velünk együtt. Nagyon sok hír szól ma arról, hogy veszélyben van a Föld, az ökológiai katasztrófa szélén állunk. Sokan azt mondják, hogy a szülőbolygónk, a Föld haldoklik, annyira kizsákmányoltuk az évszázadok során, és ha nem teszünk valamit hamar, akkor nagyon nagy baj lesz. Tudjátok, Testvéreim, valóban kihasználjuk a Földünket, szinte a végletekig, és van igazság azokban a hírekben, amit hallunk ezek kapcsán. Azonban a legelső oka annak, hogy szenved a Föld, ugyanaz, amiért mi is szenvedünk: a bűn. Amikor az ember bűnbe esett, akkor Isten a világot is alávetette annak a szenvedésnek, amit mi okoztunk. Azonban a mi örökségünk az, hogy Isten királysága, mennyei országa idején újjá lesz majd teremtve minden. Az egész univerzum, a Föld, és mi is. Nem lesz többé bűn, szenvedés, halál, nem lesz sírás – hanem boldogság, öröm, és Istennek a dicsőítése. Ez az örökségünk, és amíg el nem jön az ideje, hogy valóra váljon, reménykednünk kell. Így végül azt a kérdést kell feltennünk magunkban: tényleg reménykedünk ebben? Van bennünk elég bizalom, elég hit ahhoz, hogy bízzunk ebben, még ha nem is látjuk? Ha úgy érezzük, nincs hozzá elég erőnk, akkor imádkozzunk Istenhez, kérjük Tőle erőt, és imádkozzunk azért, hogy mihamarabb eljöjjön Krisztus, hogy mihamarabb részünk lehessen az örökségünkben: az örök életben. Ámen.

Imádság:

Kegyelmes Istenünk!

Minden nap, minden perc ajándék, amit nekünk adsz, tudjuk jól. Jézus azt mondta, hogy még a hajunk szálát is számon tartod. Köszönjük neked, hogy ennyire szeretsz bennünket, és ennyire törődsz velünk. Minden örömünket, minden boldogságunkat elmondhatjuk neked, ugyanígy, ahogy a fájdalmainkat is. Erősítsd és áraszd el kegyelmeddel Dancsó Emíliát és szüleit, hogy a tebenned való reménységben és örömben élhessék az életüket! Mutass utat mindenkinek, akik depresszióval, magánnyal és haraggal küzdenek, hogy végre megszabadulhassanak a köteleik közül. Így kérünk, fordítsd oda arcodat azokhoz, akik betegek, hogy fájdalmaikat enyhíthesse a benned való örömük! Istenünk, nincs semmink, amit nem tetőled kaptunk, ezt tudjuk. Minden a kezed műve, így mindenre gondod is van ezen a világon. De tudod Istenünk, hogy milyen sok ember van, akiket szeretünk. Kérünk, áldd meg őket szeretetteddel! Ugyanígy kérünk, hogy áldd meg azokat is, akikre haragszunk, akik megbántottak minket, és akik fájdalmat okoztak nekünk. Áldd meg őket, hogy rád találjanak. Ha megbántottuk őket, add, hogy megbocsásson nekünk, ha pedig ők bántottak meg bennünket, minket segíts elmennünk odáig, hogy képesek legyünk megbocsátani.

Ének: 376. dicséret 3-4: Jövel mihozzánk is, részeltess ajándékidban